

Slovenski čebelar in sadjerejec.

Glasilo čebelarskega in sadjerejskega društva
za Kranjsko.

Izhaja vsaki mesec enkrat in se pošilja udom brezplačno; neudom za 1 glđ. 30 kr. na leto.

Inserati in priloge računijo se po najnižji ceni. — Letnina za ude znaša samo 1 glđ.

Obseg: Napajanje čebel — Vprašanja in odgovori. — Načrt kmetijske krajne razstave v Terbovljah — Naši dopisi. — Poziv kranjskim sadjarjem! — Naznanilo. — Novi dzierdzonovi panji. — Inserat.

Napajanje čebel.

V prejšnjih časih imel sem vsako pomlad trudapolno delo, — na pol premrte čebele sem moral pobirati in jih ogrevati, — pa to bi še bilo, toda misel, da še večja množina čebel med potjo vsled mrazu omaga in čebelnjaka še doseže ne, me je bolj mučila, kakor pa pobiranje in ogrevanje čebel. Marsikatero pomlad sta se vreme in toplota pogostokrat prav hipoma spreminjala in ljudska moč v panjovih je kar vidoma zginjevala; več prav močnih panjov je na ta način pri očistevalnem izletu glede množine čebel popolnoma ubožalo.

Zguba jedne čebele v spomladnem času je hujša, mimo 10 čebel zgubljenih v jeseni, kajti matica leže le toliko jajčič, kolikor jih njo obdajajoče čebele ogrevati morejo. Tako opešano ljudstvo (panj) si še le pozno opomore, kar pa naravno tudi panju sposobnost rojenja zakasni in čebelam zabranjuje, da ne morejo ob dobri paši na sadnem drevju brati, kakor bi rade.

Z vso pravico se sedaj sme trditi in reči, da je zguba čebel pri donašanji vode važen delovatelj glede dohodkov pri čebelarstvu in da, če je ta zdatnejši, je tudi zakasnenje in sploh vsak poznejši dohodek bolj občutljiv in manjši.

Marsikateri čebelar, čegar panjovi so dobro prezimili, stoji pozneje začuden pred čebelnjakom in si ne more domisliti, odkod izvira tolikajšnje ubožanje čebelnega ljudstva, ker število čebel bi se po zalegi morale le pomnožiti, ne pa še le zmanjšati. Razvozljanje teh okolščin je blizo in lahko; vsak pazen čebelar je mora hitro zapaziti. Navadno imajo močni panjovi v tem slučaju nar večjo škodo, ker matica takih panjov (se vé, če je dobra) bolj pridno zalego stavi, kakor one v drugih panjovih, zato morajo pa čebele več vode donašati.

K sreči je za čebelarje, ki iz nevednosti, ali če vedó, iz površnosti svojih čebel ne napajajo, da se hitro vremensko spreminjanje ne zgodi vsako pomlad. Zgodi se pa vendar še prepogostokrat, ter s tem čebelarstvu veliko zgubo nakopiči in vsled tega moramo se čebelarji vsako leto vračajoči nezgodi izogibati in se je varovati.

Pri dobrem vrejenji čebel za prezimovanje po zimi ni treba čebelarom vode polagati, prične naj se še le, ko že matica zalego stavi.

Za napajanje rabi naj se vedno prevrta ter potem do mlačnosti ohlajena voda.

Jaz sem za napajanje razne načine poskušal ter pri teh poskusih sledeče kot najlažje in najbolj priprosto našel:

Vzame se steklenica z ne preveč širokim vratom in ki drži kake $\frac{1}{2}$ litra, ter da ima v medenem panjevem prostoru prostor. Steklenica se zamaši z navadno morsko (šolsko) gobo, pa tako trdo, da voda, če se steklenica narobe obrne, ne more od gobe kapati, temveč je goba vedno le mokra. V stoječih panjovih se nad zimskim ležiščem že precej v jeseni napravi tolikšnja luknja, da gre ravno stekleničin vrat noter in črez zimo se tista luknjica s kako deščico zamaši. Pri ležečih panjovih se pa to napravi na zadnji končnici, ali če se je v panju prostor črez zimo z oknom zmanjšal, pa na spodnjem delu okna. Za take panjove se pa morajo vzeti nalašč zato narejene steklenice, ki imajo zavrt vrat.

Ko pride čas čebelarom vode dajati, napolni se jedna steklenica z mlačno vodo in zamaši, kakor je bilo zgoraj rečeno, odzame se deščica, ki je na luknjici in v luknjo vtakne se stekleničin vrat.

Pri zopetnem napajanju mora čebelar vedno jedno steklenico več imeti, nego je panjov. Z jedno roko se vzame prazna proč, z drugo se pa hitro polna tja nastavi.

Pri slamnatih pletenih panjovih (koških) se napajanje izvršuje na dva načina in sicer, dokler pomladi še zmrzuje, poklada se čebelarom voda na poseben način in ko mraz odjenja, pa zopet drugače.

Vzemimo, da vsak čebelar, ki slamnate panjove rabi, le take ima, ki imajo na vrhu — v glavi — luknjo in da je v tej luknji narejena lesena voha.

V sredi te voh se od spod na vzgor s kake 3 cm debelim svedrom prevrta luknja tako, da sveder zgoraj le toliko skoz pogleda, kakor je svinčnik debel, postavim $\frac{1}{2}$ cm. Vsled tega je v čepu nastala votlina, ki spodaj 3 in zgoraj $\frac{1}{2}$ cm meri. Spodnja odprtina se pokrije z železno pletenino (dratenim omrežjem), nad zgornjo se pa napravi lesen zabojček, čemu? razvidelo se bode poznej še.

Predno se pa v jeseni omenjeno omrežje na spodnji konec luknje pribije, vzame se precejšen kos šolske gobe, ter se v luknjo potlači, kakor je bilo spredaj od steklenice povedano, in zdajci se mreža pribije. Kakor hitro je to narejeno, mora se poskusiti, koliko vode more ta goba v sebi obdržati, da bi iz nje ne tekla ali kapala, postavim 2 ali 3 decilitre, in ta množina vode se mora zapomniti in kam zapisati, da se ne pozabi, za prihodnja napajanja. Goba se mora, kakor je bilo spredaj rečeno, že v jeseni v luknjo dejati, da tako vso zimo čaka dela, katero ji je pripravljeno. Zgornji ozki konec luknje zamaši se črez zimo s koscem lesa.

Ko pride čas, da je treba čebelarom vode dati, vzame se majhen lij, ki gre v zgornjo vehino luknjo, les, s katerim je bila luknja zataktnjena, se odstrani in popred zapomnjena in namerjena obilica vode se vlije na gobo. Vlija naj se počasi, da se vsa goba napije, pri hitrem vlijanju bi voda po sredi gobe tekla in potem od nje kapala, a goba sama bi ne bila še vsa mokra in napojena. Na to se zgornja odprtina zopet zamaši ali zatakne.

Ta luknja v vrhu koška ima poleg tega še drugo dobro stran. Poleti, ko vročina pritiska in čebele zaradi nje ne morejo v panju delati, odpre se luknja in vročina skoz luknjo odhaja, v panju hladno postane, čebele pridejo zopet v panj in

svoje delo nadaljujejo. S takim odvodom preobilne vročine v panju se čebelam prihrani težavno delo, prašenje pred žrelom z namenom vročini v panj zabranjevati.

Ko potem gorkeje vreme nastopi, da se ni bati, da bi voda v steklenici zmrznila, se prejšnja voha vzame iz koška in se nova noter dene. V to (novo voho) naj se naredi tolikšnja luknja, kakor je bilo popred pri panjovih rečeno, da se namreč lahko steklenica noter vtakne. Napolni se tedaj steklenica z vodo in zamaši z gobo ter narobe v luknjo v vehi postavi.

Skoro ni vrjeti, koliko čebele vode potrebujejo; moji panjovi je popijejo 6 do 10 steklenic, vsaka po pol litra. Če se pomisli, koliko čebel se pogubi, predno 3 do 5 litrov vode nanosijo in to v času, ko je jedna čebela tolike vrednosti in ko bi čebele lahko, namesto da bi vodo nosile, zalego grele in tako panju k moči pomagale, razvidel bo lahko vsak čebelar, kolikšnega pomena je malotrudno napajanje čebel.

Jaz sem za poskušnjo nekaj panjov pustil in jim nisem vode dajal, in ko so revne čebelice teh panjov pri neugodnem vremenu po vodo hodile, se v napojenih panjovih nobena čebela ni ganila, kakor v zimskem času.

Pomanjkanja vode pri mojih panjovih ni nikoli; tega spominjam se le iz časa, ko sem to pričel delati.

Ko že ravno o napajanju govorim, moram še čebelarjevo pazljivost na poletno napajanje opozoriti.

Več čebelarjev pravi: Le nekaj korakov od mojega čebelnjaka teče potok, ali je vodnjak, iz čegar korita si čebele vodo donšajo, kolikor jim je je treba. Čebele si res vode od tam dobivajo, a pomisliti in opazovati je treba, koliko čebel pri tem utone, kajti čebela je pri tem delu zelo neukorna, zato pa čebele rajše po listji roso srkajo, da jim ni treba hoditi k potoku ali koritu, kjer jim nevarnost preti.

Pameten čebelar bo v takem slučaju čebelam rad pomagal, ter jim nevarnost odstranjeval, naredil bode kake 3 do 4 metre daleč od čebelnjaka v tla zakopano koritec, v katerega naliže vode in v to dene gosto prevrtane desčice, ali naevlje mahu, da po vodo dospевše čebele, ako po nesreči v vodo padejo, ne utonejo.

Žalostna resnica je, da nekateri od čebelice zahtevajo, naj sama za vse skrbi, in človek bode le k večjem roje vgrebal in panjovom, ako so matico zgubili, do drugih matic pomagal. Je li mogoče, da bi čebelarija pri takih okolišnih dobro napredovala? Nespametni čebelarji si vsako delo pri čebelah drago računijo in od čebel za storjeno delo obilnega plačila zahtevajo. O neusmiljenost! Ako preračunimo, koliko truda in stroškov imamo postavim z gojitvijo perutnine, videli bomo, da so stroški za čebelarstvo veliko manjši in delo (opravki) veliko bolj redki, dohodki pa v primeri s kuretnino in njenim opraskom mnogo zdatnejši. Res, da ni vsako leto dobro, a posebne škode čebelar nima nikoli, če ima svoje čebele v redu in vé ž njim pravilno postopati. Nevednež in začetnik pa ne more doseči, da bi precej v začetku obilno žel, a sejal le malo in še to le neredno in deloma nepravilno. Pri nobenem delu ni nerednost ali nevednost dobro plačana, ako se je vse po pravici vršilo, temveč se plačilo rednosti in vednosti odmeri, uni dve pa ostanete na cedilu, in odtod izvira toliko godrnjanja zaradi premalega poplačila pri čebelariji. Čebelarija je lepo, prijazno delo, ki čebelarju trud obilo poplača, ako ta razumno z njo ravna. Zapomni naj si vsak čebelar obilo pomenljiv pregovor, ki se glasi: „Po delu plačilo.“

O. B. Z.

Vprašanja in odgovori.

6. *Vprašanje*: Kako se med najhitreje in najbolje porabi ali v prid obrne? (J. F. v T.)

Odgovor: Pri vporabi medu je korist tem večja, kolikor hitreje ga porabimo, bodi si, da ga prodamo, ali iz njega kaj naredimo; kajti med s časom zgubi nekaj na kakovosti (dobroti) in kolikor toliko tudi na obilici; vedno se dobe sladkosnede, ki med rade ližejo, bodi si, da so več ali pa tudi samo dvonožne, zadnje so še bolj nevarne mimo prvih, kajti dvonoge hodijo skrivaj med lizat, a večnoge pa očitno in brez strahu, ker ne vedó, da, ako jih čebelar zasači, morajo na milost ali nemilost poginiti.

Premakljivi satniki v tej zadevi veliko pripomorejo, ker s takimi se med lahko loči na pr. v lipovega, ajdovega itd. Posebno lepi beli in polni sati se lahko prodajo za namizni med, tako postopanje se pa s premakljivimi satniki v takem času lahko zgodi, ko oni čebelarji, ki imajo še stare panjove, tega ne morejo delati. V velikih mestih je med v satovji veliko dražji in sploh veliko bolj cenjen, kakor pa tisti, ki ga dobimo s stiskalnico (prešo) in z izmetalnico. Začetniki v čebeloreji imajo pa tudi vedno veliko potrebo medu. Kjer se pa med ne more prodati, porabi naj se doma za domače potrebe namesto sladkorja; naredi se lahko medeno vino, pivo, kis, milo, medica itd.

7. *Vprašanje*: Zakaj so čebele nekatere večere bolj hude ali sitne, kakor druge; posebno je to slučaj takrat, kadar so podnevi dobro brale? (J. C. v Zg. B.)

Odgovor: Če je vreme popred nekaj dni neugodno, da čebelam zabrani iti na pašo, in če za tem nastopi dan, da zopet kaj naberejo, se bojé za pridobljen med, še bolj se pa bojé za mlado zalego, katero matica ob takem času hitreje nastavlja. Ako na večer tacega dne prideš pred čebelnjak, precej se ti jedna ali še več čebel v lase zapraši; tudi po dnevu so čebele sitne, ter človeka, če pred nje pride, obletavajo, da se mora skoro nehoté odstraniti, ako nima čebelne kape, ali če ni tobakar, da nadležnice z dimom odpodi.

8. *Vprašanje*: Pri nas so čebelarji dobili seme od neke cvetlice, ter so tisto sejali. Slišali so namreč, da njeni cvet čebelam obilo paše dajé. Vlansko leto je bilo one cvetice po vrteh, da še celo na pokopališči, vse polno. Zraste velika, kakor turšica in je tudi po rasti turšici podobna; zato jej tukaj ljudje sploh le „divja turšica“ pravijo. Njeno pravo ime je menda „velikanska balzamina“ (Riesensalsamine). Ko je začela cveteti, prišle so prvi dan nekatere čebele iskat si medu na njeno cvetje, a pozneje ni bilo nobene več, le čmrlji so jo pridno obiskovali. Čebelarji so zbog tega zelo nevoljni bili. Pa vsaj ni čuda, ker ta cvetlica strašno zoprni duh razširja, ter tako čebelam sè svojim smradom še drugo cvetje obiskovati zabranjuje. G. urednik, kaj mislite, ali je to samo pri nas? Je li morebiti naša zemlja zato nesposobna? Ali pa naše podnebje tej sploh malo izbirčni cvetlici ne ugaja? (J. K. v D.)

Odgovor na Vaše vprašanje priobčimo v prihodnji številki, ker hočemo o tej rastlini nekoliko bolj obširno spregovoriti.

9. *Vprašanje*: Kako se med obvaruje, da ne postane prgav ali pesknast? (A. v J.)

Odgovor: Prgavost, peščenost ali bolj pravilno rečeno: kristalizovanje medu je nar boljše in najgotovjše sredstvo, s katerim se da dokazati, da je med čist, brez

druge primesi, in čebelarji naj bodo ponosni na svoj med, če enakomerno in lepo kristalizuje. Povživalci medu pa to vse drugače mislijo in sodijo, ter o kristalizovanju medu nočejo nič vedeti, ter zahtevajo vedno le čist in tekoč med. Temu se lahko pomaga in takemu nevednemu sitnežu postreže, da bo dobil med po njegovi volji. Med se dene v lonce in ti se postavijo v toplo vodo ali na topel zrak — postavim po kruhu v peč, — ter se pusti, da se zmerno segreje in razpusti. Ako se med primerno segreje, ne zgubi nič prijetnega duha, če ga pa, je pa to le malega pomena. To je edino sredstvo, s katerim se prgavost medu odstrani, družega posebnega sredstva ni.

So še stari čebelarji, ki pravijo, da se mora med, ki se hoče črez zimo ohraniti, večkrat premešati, da se preveč v sladkor ne izpremeni; pa to je bosa! Z mešanjem ne doseže družega, kakor kristalizovanje se malo bolj neredno vrši in ni pravilno in zato taki ljudje mislijo, da so z mešanjem medu zabranili peščenost ali prgavost.

10. Vprašanje: Ali smem jaz iti po roj, ki se je na sosedov vrt vsedel? (J. M. na B. na Št.)

Odgovor: Če je roj iz Vašega panju izletel, imate pravico roju slediti in ga ogrebsti, če tudi se je v sosedov vrt vsedel, samo dolžni ste škodo, katero tam napravite, poravnati. Tako določuje splošnja državljanska postavna knjiga za Avstrijo; mislimo, da Vaša deželna postava skoro gotovo isto ukazuje.

Naši dopisi.

Dobeno. Moje čebele so dobro prezimile. Imel sem 90 panjov, pa od teh je samo eden matico zgubil in postal trotovec. Po cvetni nedelji so prav dobro brale na mačkoveu in topoloveu, a konec aprila je čebelam pašo pokvaril, kajti štiri palce debel sneg je vso naravo pokril in čebelam pašo zaprl. Poleg izgube paše imamo še škodo pri tem, da se je veliko čebel na snegu pogubilo. Sadno drevje je čebelam po svoje pomagalo k rojenju.

Franc Rušigaj.

Kompolje. Danes jaz prvič stopim med čebelarjeve dopisnike in spregovorim nekaj besedic za razširjenje „Slov. Čebelarja in Sadjerejca“. V tej zadevi to le nasvetujem: Po vseh županijah naj bi se poizvedlo za čebelarje, ki so v tisteh županiji in tem naj bi se poslal list na ogled in za poskušnjo. Jaz tudi nisem vedel za list, dokler mi ga slavno vredništvo ni poslalo na ogled, akoravno je list popred že dve leti izhajal. Ta list je po mojem mnenju za nas čebelarje in sadjerejce velike važnosti in koristi.

Prvi roj dobil sem jaz dne 30. maja, pa glejte, čudo! Prvič je bil, in matica je 3 dni pred rojenjem pela, kakor bi bil roj drugič. Ogrebel sem ga v novi panj, katerega je mi slavno čebelarstvo in sadjerejsko društvo poslalo. Za 2 dni odprem panj in privzdignem satnik iz njega in zapazim, da je matica že zalego stavila. Tako tudi pri prvem roju matica poje in ne samo pri drugiču. Znabiti da kdo reče, da to ni res, pa je vendar le, toda le takrat, kadar je roj pripravljen za rojenje, pa naglo deževno vreme nastane, da ne more panju zapustiti. Stara matica se boji, da bi se mlada zvalila in je ne umorila, zato leta po satovji in poje iz strahu.

Janez Pirc.

Izza Mžaklje. Vzadnjič sem pisal, da Vam sporočim, kedaj nastopijo boljši časi. Danes sem že zopet tu, a nikar ne mislite, da so sedaj že pogrešani dobri časi prišli. Ni jih še, in jih tudi ne bo še tako hitro. Dobro je redko, slabo je pogostno. V zadnjem dopisu sem mesecu juniju malo preveč zaupal. Pohvalil sem ga, a on se mi je za pohvalo slabo zahvalil in svojo dobroto v zelo majhni meri delil.

Sadja pri nas ne bo skoro prav nič. Češpelj ni nič videti, le kaka hruška se kje med vejami pokaže.

—6—

Načrt kmetijske krajne razstave v Terbovljah.

Namera razstave, ki bode trajala od 24. do 28. dne meseca septembra 1887, je, kmetovalce vzbujati vsestransko k naprednemu in marljivšemu delu ter jih opozoriti na izbornosti, kakor tudi pomanjkljivosti njihovega delovanja.

Vzprejemali se bodo vsakoršni kmetijski in gozdarski proizvodi, stroji in orodja, pridelki vinarstva, sadjarstva in sočivjarstva; nadalje domači obrtniški izdelki, šolske oprave, učila in šolarska dela, naposled tudi proizvodi, ki spadajo v obseg rudninske ter umeteljno-obrtniške industrije.

Za razstavo in darila sposobni predmeti so toraj*):

I. Domača živina.

E. Bučele. Celi panji, panji razne vrste; orodja, rabljiva pri bučeloreji.

II. Živalski proizvodi.

Med drugimi rečmi je tu naveden tudi med (gotovo tudi vosek in umetno satovje).

III. Zemljiški pridelki.

B. Pridelki sadjarstva, vinarstva in sočivjarstva: Vinsko grozdje, ovočje (sadje) — sveže, posušeno in konzervirano: vkuhano sadje, ovočni soki; sočivje sveže in konzervirano; potem divjaki ter plemenitena sadna drevesca; amerikske trte in načini trsnega požlahtnenja. Opomba: Pri sadnih zvrsteh postaviti se ima krajno ime ter od vsake vrste razstavi naj se po štiri kose. — Grozdi naj se — če je le mogoče — izlože z lesom in listi.

IV. Kmetijski stroji, orodja i. dr.

V. Kmetijska industrija.

VI. Vrvežne (kuhane) in žgane pijače. Vina, pivo, žganje, tolkovec, šampanjci, medica, kis, rudninske vode (slatine itd.) Opomba: Od vsakega vina ali druge pijače, ki se misli razstaviti, naj se pošljejo vsaj tri steklenice. Pri vinih naj se izvoli zaznamovati tudi gorica, kjer so vzrastla, potem vrsta grozdja, dalje letnik in cena.

VII. Rudarstvo in fužinarstvo.

VIII. Šolski vrti. Vravnaša šolskih vrtov. Izdelki šolskih vrtov. Načrti šolskih vrtov, načrti otročjih vrtov ali zabavišč itd.

IX. Šolstvo sploh in šolarska dela.

X. Skupne (kolektivne) izložbe. Za večje posestnike, podružnice ali družbe, ki nameravajo kaj razstaviti, odločil in prihranil se bode poseben prostor. Za vsak oddelek zaznamovanega razstavnega načrta odločena so znatna darila, recimo: denarji v srebru in zlatu (cekini), srebrne in bronaste kolajne ter priznanjske diplome. Ta darila poklonila bode država, dežela in c. kr. kmetijska družba ter tudi zasebniki.

*) Tu so le tiste skupine bolj natanko našteje, ki spadajo v našo stroko.

Za I. oddelek morejo le taki premirani biti, ki so iz okrajev: Laško, Konjice in Šmarje, med tem, ko za razstavljene stvari iz vseh družih oddelkov ni omejitve glede na obdaritev razstavljavcev. Razstavljavci iz tujih okrajev za oddelke I., II. in III. prejemale bodo za izvrstne proizvode priznanjske diplome. Dan, kedaj se bode živina lahko prignala na razstavi prostor (odd. I.), bode se prijavljenim razstavljavcem posebej naznanil.

Razstavljavci, ki mislijo skupno razstavo v posebni zgradi (paviljonu) prirediti, morajo to zgrado na lastne stroške postaviti; najemnine za prostor ne bode odrajtovati.

Razstavi odbor namerava vrediti tudi pokušališče za razna vina. Zato bi bilo želeti, da se jih mnogo oglasi v to započetje.

Oglasila k razstavi naj se blagovole naznaniti do 15. avgusta t. l. Pri tem ima vsak razstavljavec natančno povedati, koliko bode rabil prostora za svojo razložbo.

Načrt delitve daril (premiij) objavil se bode pozneje.

V obroku osmih dni po zvršeni razstavi imajo se vse stvari z razstavnega prostora odpraviti. Po preteku tega obroka ne prevzame izvrševalni razstavi odbor nikakega poročstva več.

Razstavljavci imajo razstavne stvari sami iz zabojev itd. spraviti, jih postaviti in v obče vrediti ali pa v to koga od razstavnega odbora nalašč pooblastiti.

Za slovesnosti z godbo in petjem bode se pozneje objavil poseben, tiskan vzpored.

Vstopnice za jednokratno obiskovanje razstave stale bodo 20 kr. Vstopnice po 50 kr. dadó lastniku pravico poljubno v teku eelega dne razstavo obiskovati. Vstopnice po 2 gld. pa veljajo za poljubno obiskovanje razstave za vseh pet dni. Razstavljalcem je ogled razstave brezplačno dovoljen.

Trbovlje, 10. maja 1887.

Jurij Gossleth vitez Werkstätten l. r.,
industrijalec, predsednik.

Ferdinand Roš l. r.,
veleposestnik, podpredsednik.

Martin Terpotitz l. r.,
rudninski vodja, podpredsednik.

—x—

Poziv kranjskim sadjarjem!

Vsled neposrednje zveze z virtemberškimi sadnimi trgovci zvedela je podpisana družba, da tudi letos namerava priti mnogo nemških kupcev na Kranjsko po sadje. Že sedaj je pa bila družba od teh kupcev naprošena pozvedeti, ali bode mogoče dobiti tudi letos na Kranjskem več vagonov jabolk in hrušek za mošt.

Vsled tega prosi vljudno podpisana družba poročil iz vseh onih občin ali krajev, v katerih bode mogoče dobiti jeseni vsaj po eden vagon takega sadja. Zlasti prosimo gospode duhovne, učitelje in one, kojim je kaj mar koristi naših sadjarjev, da naši prošnji blagoizvolijo prav kmalu ustreči.

C. kr. kmetijska družba Kranjska.

V Ljubljani 8. julija 1887.

—x—

Naznanilo.

Gospod G. Spetzler, učitelj v Begunjah, pred v Lescah, se je zaradi preobilega dela pri šoli itd. odpovedal blagajnikom in tajnikom našega društva, vsled tega prosimo do nove velitve vse dopise in pošiljkatve na predsedništvo na Jesenice adresovati.

Ker se mora list tiskarnici plačati, prosimo one p. t. gg. ude, kateri letos in eni že več let niso doneska (1 gld. na leto) plačali, naj to nemudoma store.

Ker imamo letnike 1884 razven št. 1., potem cele letnike 1885 in 1886 „Slovenskega čebelarja in sadjerejca“ na razpolago, smo jih pustili čedno vezati in pridali vsakemu letniku barvane podobe sadja; kdor želi take sprejeti, naj pošlje z vsaki letnik 70 kr. dobi ga potem franko po pošti.

Predstojništvo.

Novi dzierdzonovi panji

so se razposlali do sedaj brezplačno sledečim šolam in osebam:

Ljudski šoli v Poljanah . . . 3 panje,	Ljudski šoli v Velikem gabru 2 panja,
" " v Banjiloki . . . 2 "	" " v Veliki dolini . . . 2 "
" " v Medvodah . . . 2 "	" " v Brusnicah . . . 2 "
" " v Dol. Logatci . . . 2 "	" " na Rakeku . . . 2 "
" " v Prestraneku . . . 3 "	" " na Jesenicah . . . 1 "
" " na Trati . . . 2 "	" " pri sv. Urbanu . . . 2 "
" " v Cerknici . . . 2 "	" " na Uncu . . . 2 "
" " v Vačah . . . 1 "	" " v Gor. Logatecu . . . 2 "
" " pri sv. Florjanu . . . 1 "	g. J. Pirc-u v Kopoljah . . . 1 "
" " v Hotiču . . . 2 "	Ljudski šoli v Ovenu . . . 1 "
" " na Vidmu . . . 2 "	" " Sv. Petru . . . 1 "
" " v Hrušici . . . 2 "	g. Kavalar, učitelju na Breznici 1 "
" " v Grahovem . . . 2 "	

brez teh, je dobilo več udov panje po znižani ceni, in cepiče brezplačno. Kdor je bil morebiti prezrt, naj se oglasi, ravno tako one osebe in šole, katere želijo panje še dobiti.

Naznanilo.

Čebelarjem, ki imajo satnike z okvirji, priporoča podpisani lipove remeljce za satnike, in sicer navadne 6 mm debele in 26 mm široke 100 podolžnih metrov po 1 gld. 30 kr.; če pa kedo drugačno mero želi, tudi rad urežem.

Za prijatelje izrezovanja s peresno pilo (Laubsäge) imam tudi urezane funirje z orehovega, javorovega, hrusevega in družega lepega lesa po 4 in 7 mm debele po nizki ceni; pošilja se po pošti in železnici.

Jakob Žumer, Bled — Gorje.